

veje den Side af Sagen nærmere. Jeg er enig med det ærede Udvalg i, at man bør paase, at ikke det lægekyndige Element tager Magten fra det juridiske, fra Regeringsmyndigheden. Det vil man ogsaa have set, at jeg har haft Øjet aabent for ved de Ændringsforslag, jeg selv har stillet til Forslaget og nu har faaet vedtaget i Landstinget og forhaabentlig ogsaa vil faa vedtaget her i Tinget. Om det, for at naa det omtalte Maal, skulde være nødvendig at oprette et nyt Departement indenfor Justitsministeriet, er jeg ikke saa sikker paa. I og for sig kan jeg intet have derimod, men jeg har af Sparsommelighedshensyn Betænkelighed ved at oprette flere Embeder, end der er højst nødvendig. Jeg har i den ærede Ordførers Udtalelser fundet Bekræftelse paa, at saadanne Hensyn heller ikke ere fremmede for det ærede Udvalg. Jeg skal nu tage Sagen under Overvejelse, saa faa vi at se, hvorledes den nye Ordning vil udvikle sig, og om der maatte være Anledning til at gaa den omtalte Vej. Jeg skal i saa Fald fremkomme med Forslag i saa Henseende.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets §§ 1—15 (se Tillæg C. Sp. 2225 ff.) samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov om autoriserede Revisorer.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5814; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

De i Betænkningen stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de var stillede, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (Ejffersøe):** Dette Lovforslag fik ved første Behandling en gunstig Modtagelse, idet Oprettelsen af en Revisorinstitution af den Beskaffenhed som den foreslaaede fra alle Sider blev erkendt for

at være ønskelig. Udvalget har indtaget en lignende Stilling overfor Forslaget og indstillet det til Vedtagelse med nogle Ændringer. Disse tage vel en Del Plads op i Betænkningen, men de gøre ikke større Indgreb i Lovforslaget i principiel Henseende. Jeg skal tillade mig at omtale nogle af dem. Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1 er en Omredaktion af Paragraffens første Stykke. Det indeholder for det første nogle mindre Tilføjelser i Lighed med Bestemmelserne angaaende Sagførere i §§ 106 og 111 i Lov om Rettens Pleje. Dernæst findes der en mere væsentlig Forandring, der gaar ud paa at fordele Retten til og dermed ogsaa Ansvar for Revisoreres Udnævnelse saaledes, at der bliver en indstillende Myndighed, den i Ændringsforslaget Nr. 2 til § 2 foreslaaede Eksamenskommission, og en beskikkende Myndighed, nemlig Ministeren for Handel og Søfart. Lovforslaget har lagt hele Afgørelsen i Ministerens Haand. Ændringsforslaget Nr. 2 til § 2 nedsætter den Tid, hvori en Person, der vil være autoriseret Revisor, skal have arbejdet hos en autoriseret Revisor, fra 5 til 3 Aar. Udvalget har hermed ikke villet tilkendegive, at man lagde mindre Vægt paa den praktiske Uddannelse, men kun, at man mener; at den ikke bør finde Sted udelukkende paa et Revisorkontor. Ud fra den samme Betragtning er Ændringsforslaget under Nr. 4 stillet. Med Hensyn til den Kommission, der ifølge Ændringsforslaget under Nr. 2 skal nedsættes for at holde Prøve for autoriserede Revisorer, har det været forudsat, at Ministeren indhenter Betænkning navnlig fra Korporationer indenfor Erhvervslivet, for Handel, Landbrug med videre, angaaende, hvilke Personer der bør vælges til Medlemmer af Kommissionen, men man har ikke anset det for praktisk at foreskrive noget nærmere herom i Lovforslaget.

I Slutningen af § 2 findes en Bestemmelse om, at de Personer, der ønske Beskikkelse som autoriserede Revisorer, bl. a. maa godtgøre ved Attest fra en autoriseret Revisor, at de have vundet Kendskab til de under Revisorerhvervet i Almindelighed faldende Forretninger. Udvalget foreslaar, at denne Bestemmelse skal udgaa, da man mener, at den kan have til Følge, at Adgangen til Revisorerhvervet herved indskrænkes paa uheldig Maade. Derfor er det formentlig ikke rigtigt at udsætte sig for, at de autoriserede Revisorer misbruge den Indflydelse paa Adgangen til deres Erhverv, som der herved